U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **Š. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 – Smíchov, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 1. 2012, č. j. 21 Ad 14/2010 – 353,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 31. 1. 2012, č. j. 21 Ad 14/2010 – 353, odmítl návrh žalobkyně na obnovu řízení.

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka) proti tomuto usnesení podala u Nejvyššího správního soudu dne 20. 2. 2012 kasační stížnost.

Vzhledem k tomu, že v řízení o kasační stížnosti nebyla zastoupena advokátem, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 2. 2010, č. j. 4 Ads 37/2012 – 7, žalobkyni vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k předložení dokladu, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení.

Na uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu žalobkyně zareagovala podáním ze dne 12. 3. 2012, z jehož obsahu bylo zřejmé, že žádá o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto žalobkyni v příloze přípisu ze dne 22. 3. 2012, č. j. 4 Ads 37/2012 – 36, zaslal formulář „Potvrzení o prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce soudcem“ a vyzval ji, aby toto potvrzení pravdivě vyplnila a zaslala je Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy. Zároveň žalobkyni poučil,

že pokud tak neučiní, nezbude Nejvyššímu správnímu soudu než její žádost o ustanovení zástupce zamítnout.

Obálka obsahující shora uvedený přípis Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2012, byla dle údajů na doručence vložena do poštovní schránky žalobkyně dne 28. 3. 2012. S ohledem na ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, podle kterého *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti,* tak je třeba vycházet z toho, že dne 28. 3. 2012 byl žalobkyni doručen předmětný přípis Nejvyššího správního soudu obsahující výzvu k doložení majetkových poměrů.

Žalobkyně však na výzvu k doložení svých majetkových poměrů nijak nereagovala a své majetkové poměry soudu nedoložila.

Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 2. 5. 2012, č. j. 4 Ads 37/2012 – 47, žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a vyzval ji, aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti. V odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uvedl, že podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou-li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 – 50, uveřejněný pod č. 537/2005 Sb. NSS). Řízení o kasační stížnosti je specifické potud, že zastoupení advokátem je zde povinné podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., takže při posuzování návrhu účastníka na ustanovení zástupce není třeba se zabývat zjišťováním druhé podmínky výše citovaného zákonného ustanovení tj. potřeby ochrany zájmů tohoto účastníka, když tato potřeba je dána přímo ze zákona.

Za shora popsané situace, kdy stěžovatelka marně nechala uplynout lhůtu k předložení vyplněného formuláře Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a nedoložila tak, že nemá dostatečné prostředky, nebyl splněn první z předpokladů rozhodných pro posouzení její žádosti o ustanovení zástupce, a proto Nejvyšší správní soud její žádosti nevyhověl.

Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka v řízení vystupuje jako osoba bez výše uvedeného předepsaného vysokoškolského vzdělání, a proto musí být

v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku poučil, že nebude-li v této lhůtě výzvě soudu vyhověno, nebude možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat a soudu nezbude než kasační stížnost žalobkyně odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s., použitého pro řízení o kasační stížnosti podle § 120 s. ř. s.

Uvedené usnesení bylo ve smyslu § 50 odst. 1 o. s. ř. stěžovatelce doručeno dne 28. 5. 2012. Stěžovatelka však na výzvu k předložení plné moci v soudem stanovené lhůtě a ostatně ani později, tj. do data vydání tohoto usnesení nereagovala.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s., podle kterého, jak již bylo uvedeno výše, musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o možných následcích, tj. odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud důvodností kasační stížnosti nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu